

И. Хербстъ.

Вѣстникътъ и вѣстникарьтъ.

Колцина не сж се мжчили да опрѣдѣлятъ, що е *вѣстникъ*? Всички почти опрѣдѣления сж били и сж повече или по-малко неудовлетворителни. Отъ день на день опрѣдѣлянето на „що е *вѣстникъ*“ става все по-мжчно. Всѣки гражданинъ сжзнава силата му, мощта му, нуждата отъ него, грѣшкитѣ що има, ползитѣ що принася, но колчемъ се опита да теоретизира върху това явление — а *вѣстникътъ* безспорно е важно явление въ обществения животъ — усилията оставатъ ялови. Тѣзи сжждения се отнасятъ еднакво до всѣки *вѣстникъ*, безспорно и до *българския вѣстникъ*. Отъ вснчки опрѣдѣления на понятието *вѣстникъ*, които съмъ срѣщалъ до сега, най-изчерпателна ми се вижда дефиницията на заслужилия германски *вѣстникарь* Д-ръ Брунхуберъ. Той казва: *Вѣстникъ е всѣка публикация* (съ многостранчиво, съобразно съ врѣмето, всеобщоинтересуеще съдържание), *която излиза въ извѣстни междини отъ врѣме и е достъпна на единъ индивидуално неопрѣдѣленъ кръгъ отъ лица*. Всѣки сжзнава, безъ дори да се впуска въ дълбокомислени анализи, че въпрѣки свободата на събранията, въпрѣки парламентитѣ, *вѣстникътъ е най-главниятъ факторъ на обществено мнѣние*, и то въ двѣ посоки: прѣди всичко при *изразяването на сжществуещото обществено мнѣние* и послѣ при